

Thầy: Mi Sinh Tiên... Trò: Con Xin Tiên

CÁP TÔ VĂN - 13/12/2012

“Mi sinh tiên, tu sinh hậu
Tiên sinh bất nhược, hậu sinh trường”.

Thầy Nguyễn Thanh Liêm đã nói như thế để khuyên nhủ và khen ngợi các trò trong buổi họp mặt hằng năm và được xem như tiệc tất niên vào tối 8 tháng 12/2012 với sự tham dự của gần 300 thầy trò. Thầy giải thích rằng lông mi mọc trước, vừa sinh ra là đã có rồi, nhưng mãi mãi vẫn ngắn, chỉ có thể thôi, (ấy là chưa kể còn bị ..những cái nhíp nhỏ bốt đi để thay bằng mực đen) nhưng râu mọc sau thì dài, càng ngày càng dài hơn.

Tuy tôi là học trò tối dạ, (thầy Pháp Văn Phạm Văn Ba mắng tôi thế khi tôi không biết chia verbe aller thì tương lai là irais, ira ...irons, irez), thì tôi cũng hiểu ý thầy Liêm muốn nói rằng thầy già rồi không còn “sản xuất” được nữa, thầy khen các trò của thầy giỏi, nhất là các anh chị em trong ban chấp hành đã, đang và sẽ hoàn thành tốt nhiệm vụ đoàn kết và phát triển hội LPK Nam CA..

Sau khi nghe thầy khen, anh hội trưởng lên đáp lễ:

Thầy: Mi sinh tiên, tu sinh hậu.

Trò: Con xin tiên, hậu tặng thầy cô.

Thực ra về đối của trò là do tôi phịa ra theo ý chính của anh hội trưởng khi nhắc đến “vui Xuân không quên nhiệm vụ”, mà nhiệm vụ của các anh chị em trong ban chấp hành là nhớ đến thầy cô còn lại ở Việt Nam. Nhân dịp Xuân về ban chấp hành sẽ gửi cánh thiệp đầu Xuân đền quý thầy cô, gọi là một chút, và trong “một chút” này cần sự tiếp tay của những LPK ở hải ngoại. Đẹp làm sao tình nghĩa thầy trò, thầy Nguyễn Thành Liêm và trò Lâm Mỹ Hoàng Anh.

Tôi chỉ viết một chữ “thầy” là đủ rồi, không cần thêm bất cứ danh xưng nào khác, dù là giáo sư, hiệu trưởng, thứ trưởng gì gì đi nữa thì chữ “THẦY” vẫn đứng trên, thầy là trên hết, “không thầy đố mày làm nên” bộ trưởng, tổng thống. Thầy Liêm nói thầy già rồi, nhưng nơi nào có các sinh hoạt công cộng về văn minh văn hóa, đạo đức làm người thì thầy đều tham dự, các trò muốn theo kịp chân thầy thì còn mệt đấy.



Trong buổi hội ngộ Petrus Ký.

Tôi nói “thầy là trên hết” không phải là lộng ngôn, là nói ngoa, mà các học trò trong buổi họp mặt đã chứng minh điều đó. Trong bầu không khí học đường, lời giới thiệu của ban tổ chức, của anh hội trưởng rất khéo và chính xác, chỉ giới thiệu “Thầy Cô” mà không nói tới bất cứ ai khác, ngay cả chữ “CÔ” ở đây đây là muốn nói đến các cô giáo sư như cô Thu Hà, Đoàn Trang, Kỳ Nam, Thu Yên, cô Mầu v.v..., chứ không phải là cô của riêng thầy.

Buổi họp mặt này cũng chỉ có thầy và trò chứ không có quan khách, nếu gọi là khách thì đó chỉ là những vị khách quý từ các hội đoàn trường bạn đến chung vui, như các trường Gia Long, Lê Văn Duyệt v.v.. nhưng thực ra, nếu xét kỹ về lý lịch thì các trường đó là nơi mà những LPK hằng mong ước xin được làm rể, xin được nâng khăn sửa túi, có những LPK nhờ kiên trì đứng trước các công trường ấy mà đã được toại nguyện, ai không tin, cứ đến hỏi thầy Liêm, hỏi đương kim hội trưởng. Vì vậy các hội đoàn bạn được xem như “người nhà”, cùng là anh chị em dưới mái nhà Liên Trường.

Không có khách, mặc dầu trong đám học trò dưới kia có nhiều người đã thành danh, nổi danh trong thiên hạ, có nhiều thứ sĩ mà người đời gọi là “thầy thuốc, thầy kiện”... nhưng hiện diện nơi đây, dưới mái trường LPK thì sĩ nào cũng chỉ là trò, những anh “học trò thò lò mũi”. Những bác sĩ, dược sĩ, tiến sĩ, nhạc sĩ thi sĩ võ sĩ và binh sĩ trong ban chấp hành và các anh sĩ ngồi dưới kia đừng phiền lòng khi tôi nói thật điều này. Trong quá khứ và hiện tại, một thiếu số đã lạm dụng danh xưng tước vị không đúng chỗ, một ông bán thuốc “cao đơn nhàn tán” tự xưng mình là bác sĩ, làm dịch vụ khai thuế cũng tự xưng là giao sư.. Khôi hài!

Khách không có thì cũng không có quan, mặc dù ngồi dưới kia, trong đám học trò ấy, có các “anh Năm, anh Sáu”. Phải nói ngay “anh Sáu” ở đây không phải là “sáu tám” mà là “sáu mai” như các anh Sáu BB, anh sáu TQLC Cổ Tấn Tinh Châu, anh sáu Không Quân Bỏ Đại Kỳ, xung quanh huynh Kỳ còn có tới 12 anh Sáu khác chen vai thích cánh cùng chung một bàn.

Cũng cần nói thêm là những anh Sáu này đã mài đũa quần trên ghế LPK từ những năm 1946- 48 và rời ghế nhà trường từ những thập niên 1952, 1953, 1954 v.v.. như các anh Sáu: sau:

Anh Nguyễn Hồng Đài (nhập trường 46), Huỳnh Văn Tuất (48), Lê Đại Hiền (48), Nguyễn Văn Phước (48), Bùi Quang Chính (48), Lê Tấn Hội (48), Tạ Trần Tân (48), Nguyễn Sanh Lãng (48), Huỳnh Bá Hạnh (48), Bỏ Đại Kỳ (48), Tấn Phát, Tấn Trước và Cổ Tấn Tinh Châu (48),

Các anh là những đại đại huynh trưởng, là những gốc hoa “đại” (bông sứ) cổ thụ trong sân trường, hoa bông xú sắc trắng nhị vàng đẹp và thơm, hơn thế nữa, trong quá khứ các anh đã là những cấp chỉ huy hét ra lửa, ... ra khói ngoài chiến trường, đã lập được những chiến công hiển hách cũng như có biết bao nhiêu cựu LPK khác là những quân nhân đã hy sinh để bảo vệ quê hương, các anh nằm lại đầu đó trên khắp mọi chiến trường, mọi miền đất nước. Những anh còn sống sót, tuy đã rời ghế nhà trường cách nay nửa thế kỷ, 60 năm cuộc đời, nay đã bước vào tuổi quá 80 mà các anh vẫn còn tìm về xum họp dưới mái trường xưa, ngồi sau các thầy cô trong buổi họp mặt 8/12/2012 thì thật là một điều có nhiều ý nghĩa.

Ý nghĩa thứ nhất là tôn sư trọng đạo, các thầy cô trong buổi họp mặt này hầu như là còn trẻ hơn các anh Sáu nhiều, có thầy thuộc lớp sau các anh Sáu vài niên, nhưng thầy vẫn là thầy, “nhất tự vi sư, bán tự vi sư”, “bán” ở đây là một nửa, dù chỉ dậy ½ chữ thôi vẫn là thầy, dù cho bão táp đổi ngược đời, cuồng “phong” gió chướng chiếm chỗ của bức tượng Petrus Trương Vĩnh Ký khiến thầy giáo phải “tháo giày”, thầy giáo phải “mất dậy” thì thầy vẫn là thầy, các thầy cô vẫn là những cây tùng trước bão, dầu cho anh Sáu, anh Bảy thì vẫn đứng sau thầy.

Chứng minh? Một thầy còn rất trẻ, trẻ hơn cả người viết bài này, thầy đến “chào bàn” nơi các trò lớn tuổi ngồi, gồm nhiều thứ sĩ, thì anh Sáu TQLC Cổ Tấn Tinh Châu và chị Châu đã nhanh nhẹn đứng dậy tiếp thầy. Một bức tranh đẹp và ý nghĩa hơn bất cứ danh họa nào khác, một hình ảnh tuyệt vời chỉ tìm thấy trong không khí học đường, cùng mái trường mẹ.

Ý nghĩa thứ hai là tình huynh đệ. Khi các anh Sáu rời ghế nhà trường thì lúc đó các anh chị em trong ban chấp hành, trong ban tổ chức làm gì nhỉ? “Oe, oe” hay ôm bình sữa, có thể còn có em nằm trong bụng mẹ, vậy mà các anh Sáu “bát tuần” có dư đã không ngại đường xa ướt mưa, nhận lời mời của ban tổ chức, đến chung vui cùng các em thì thật đáng quý, đáng phục các anh, nhưng ngược lại, đó là sự thành công của anh chị em trong ban tổ chức, phải khéo léo, tế nhị và với lòng thành tâm thì mới kéo được những “ông già khó tính” này.

Những ông Sáu già khó tính, theo thời gian, sức hút của trái đất đã kéo cơ thể (?) của các anh xuống, nhưng lại tăng đường, mỡ, cu-lét-tê-rôn lên nên các anh đến chẳng phải vì cái đùi gà hấp muối hay miếng thịt vịt “thất kinh” mà vì tình huynh đệ. Tuy rằng các thế hệ 45, 50, 60, 70 có những khác biệt nhưng không xung khắc mà đều dắt nhau, bổ khuyết cho nhau theo đúng tôn chỉ 2 câu đối trước cổng trường:

“Khổng Mạnh Cương Thường Tu Khắc Cốt.
Tây Âu Khoa Học Yêu Minh Tâm”

Ngoài những ông Sáu già khó tính thì còn những anh năm, anh tư, anh ba v.v.. luôn mong được sát cánh với các em để tìm lại được không khí tuổi học trò như các anh Tư Thời, Tư Cồn, Tư Lân, Biệt kích 81 Lê Thành Lân, các anh đã từng là hội trưởng rồi cố vấn. Một hội với các huynh đệ gắn bó như thế mà không phát triển, không hay hơn mới là chuyện lạ. Đúng như lời “trò” Mai Thanh Truyết nói:

_ “Đại hội lần này đông, vui và hay nhất từ trước tới nay”.

Chẳng cứ phải là “tiến sĩ” mới có nhận xét đúng như thế, xin lỗi anh Truyết tôi đã không để học vị “tiến sĩ” trước tên anh, mà chỉ có chữ “trò” đơn giản, bởi vì như tôi đã nói ở trên, “tôn sư trọng đạo”, chỉ có THẦY và TRÒ trong những buổi họp mặt như thế này, mọi học vị, chức tước đầu cao đến đâu vẫn sẽ bị lạc lõng trước tình thầy trò.

Đông vui là hiển nhiên, nhưng hay như thế nào thì phải nghe một “kẻ sĩ”, một giới chức có thẩm quyền nhận xét thì mới biết, anh nói:

_ “Cây nhà lá vườn LPK cùng các ca sĩ trường bạn hát hay quá hèn chi hội này các “ranh” ca hải ngoại hết đường. Bèn phải tìm đến XHCN hát cho Vẹm nghe để kiểm ti cháo”

“Tước hữu ngũ sĩ cư kỳ liệt,
Dân hữu tứ sĩ vi chi tiên”.

Thiên hạ có 5 chữ sĩ mà một mình “Kẻ Sĩ” này chiếm hết cả 5, lại thêm “kèn sĩ” nữa thì nhận xét của anh ắt là phải đúng, tôi hỏi anh:

_ Sao không nghe tiếng kèn “sexo” của anh?

_ Đã chuẩn bị rồi, nhưng thấy các em đàn hát hay quá thì mình thôi ai nghe.

Ngũ sĩ Phạm Gia Cồn đã phán như thế rồi, tôi mà khen chương trình văn nghệ của ban tổ chức nữa thì lại mang tiếng là tôi vuốt..đuôi ông.

Nhưng tôi chú ý ở một điểm đặc biệt khác, khác với các chương trình văn nghệ hội đoàn. Trong khi chờ giờ khai mạc, ban tổ chức đã cho bắt đầu ca hát. Mở đầu là một giọng ca nam cao vút với bản nhạc Việt Nam Tôi Đâu” của Việt Khang. Hẳn không cần nhắc lại lời ca và Việt Khang là ai, nhưng phải thú thật là giọng ca quá hay mà ban tổ chức lại càng hay hơn khi chọn bài ca “Việt Nam Tôi Đâu” đúng lúc khiến khán thính giả cảm động và nức lòng vì tinh thần tranh đấu của các anh cho sự tồn vong của quê hương, yểm trợ tinh thần đấu tranh chống giặc tàu xâm lược của người dân trong nước.

Tôi nói hay và đúng lúc là vì vào ngay giờ phút các anh hát bài này, tối Thứ Bảy tại Nam CA, tức sáng Chúa Nhật tại VN, người dân trong nước đã xuống đường biểu tình rầm rộ chống quân xâm lược 3-Tàu tại Hà Nội và Saigon, nhưng rất tiếc là bọn cầm quyền đã thẳng tay đàn áp người dân yêu nước, chúng đã hèn với giặc Tàu nhưng ác với dân Việt.



Dân VN biểu tình chống bọn 3-Tàu sáng CN 9/12/2012.

Ngoài bản “Việt Nam Tôi Đâu”, còn những bản hùng ca “Hội Trùng Dương”, tình ca “Giờ Này Anh Ở Đâu”. Không có gì hay và ý nghĩa bằng đêm văn nghệ, văn nghệ đấu tranh ngay trong buổi họp mặt của các cựu học sinh Petrus Ký.

Lễ Tạ Ơn đã qua, nhưng “Greeting Seasons” đang đến, con xin tạ ơn các thầy cô, thầy Liêm, thầy Sum, thầy Khoa, thầy Chương, thầy Thành Tích thích ngồi chung với học trò và các thầy khác nữa mà con quên tên. Con Tạ ơn các cô Mầu, Hiệp, Kỳ Nam, Liên Dung, Đoan Trang, Thu Yến, Thiên Hương, xa hơn nữa là Cô Dung, Cô Sâm, Cô Ngà v.v..

Cám ơn các đại huynh anh Sáu đã đến và nêu gương đoàn kết cho lớp hậu sinh, cám ơn các đồng môn và cám ơn anh chị em trong ban tổ chức như Lê Thương, Hoàng Anh, Quang Đạt, Trọng Thái, Nguyễn Văn, Bá Định v.v.. và những bông hồng nàng dâu LPK đã làm đẹp và thành công cho buổi họp mặt.

Nói nữa cũng bằng thừa, xin chấm dứt nơi đây, hẹn tái ngộ.

CÁP TÔ VĂN